

LIFESTYLE HABITS AND THEIR RELATION TO THE PRINCIPLES AND OBJECTIVE OF PUBLIC HEALTH EDUCATION

Purevee Chuluunkhuu¹, Ariunzaya Tsolmonbaatar¹

¹Gobi-Altai Medical School, Mongolian National University of Medical Sciences

Purevee@mnums.edu.mn

Abstract

One of the pressing issues of public health education is the fact that epidemics of diseases related to lifestyle habits are increasing and has become risk to human health and life further affecting the socio-economic. Therefore, in addition to giving public health knowledge to people, it is important to instill good lifestyle habits in individuals and change their attitude towards health to prevent from possible health risks. Besides, providing people with public health education is the way to eradicate cause of disease or by changing bad lifestyle habits and instilling good lifestyle habits to prevent from diseases. Preventive medicine is easier and cost-effective than post-illness treatment. In this study, we reviewed international and domestic literature related to public health education and lifestyle habits affecting human health. Information obtained from the reviewed literature were systematically compared, analyzed and a unified conclusion was derived. Public health education is modern branch of education which is at the crossroad of sociology, health sciences, psychology, and pedagogy. The aim of public health education is preventing people from various from of diseases, improving life quality, providing people with knowledge to strengthen human health, and instilling good lifestyle habits. In the modern times of following humane and democratic values, the matter of focusing on the psychology and lifestyle habits of individuals, groups and the society is getting more importance in keeping the people healthy. As human is considered social wealth, protecting human health has been standing in priority since 1920 with the principle of disease prevention, preventive medical checkup and disease diagnosis while present day of humane and democratic society, emphasis on psychology and lifestyle habits of individuals groups and society is in priority.

Key words: Education, lifestyle habits, health

НОМ ЗҮЙ

1. Цэрэнжигмэд Г. Эрүүл мэндийн боловсрол. УБ., 2004
2. Сонин С. Нийгмийн эрүүл мэндийн Оксфордын гарын авлага. УБ., 2007
3. Жаргалсайхан Д., Оюун Ч., Гармаа В. Эрүүл мэнд ба зан үйлийн мэдээлэл, сургалт. УБ., 2002.
4. Мира Б. Аги. Зан үйлийн төлөвшил ба хүмүүсийн оролцоо. УБ., 2008.
5. Мөнхбаатар С., Мөнхбат О., Чимэдсүрэн О. Эрүүл мэндийн зан үйл салбарын шинэчлэл.

- УБ., 2017.
6. Алтанцэцэг Д., Алтанчимэг Д. Эрүүл мэндийн зан үйлийн өөрчлөлт. УБ., 2014.
7. 82. Эрүүл зан үйл төлөвшүүлэх мэдээлэл, сургалт, сурталчилгааны үндэсний стратеги. ЭМЯ. Улаанбаатар., 2010.
8. 83. Эрүүл мэндийн боловсролын талаар 2010-2015 онд баримтлах стратеги. ЭМЯ. БСШУЯ. УБ., 2010
9. 84. НҮБ-ын боловсрол, шинжлэх ухаан, соёлын байгууллагын дүрэм. ЗГ. УБ
10. 85. ЭМЯ. Эрүүл зан үйл төлөвшүүлэх мэдээлэл, сургалт, сурталчилгааны үндэсний стратеги. УБ., 2010
11. 94. Нийгмийн эрүүл мэнд. ЭМЯ, АХБ, «ЭМСХ-2» Төсөл. УБ., 2005
12. 98. Хөгжиж буй орнуудын эрүүл мэндийн боловсрол ба эрүүл мэндийг дэмжих нь. ДЭМБ.УБ., 2012.
13. 100. Мянганы хөгжлийн зорилтод суурилсан үндэсний хөгжлийн цогц бодлогын хэрэгжилтийн эхний шатны үнэлгээ.ЭМЯ.ЗГ. УБ., 2011.
14. 101.Хөгжиж буй орнуудын НЭМ-ийн асуудлууд Эрдэм шинжилгээний бага хурлын эмхэтгэл. УБ., 2008. 1-6
15. 105. ММСС, ЭМЯ, НЭМХ. Олон нийтийн оролцоо эрүүл мэндийн анхан шатны тусламж үйлчилгээнд түшиглэсэн халдварт бус өвчний хяналт. УБ., 2011.
16. 106. ЭМЯ. Эрүүл мэндийн үндэсний хөтөлбөр УБ., 2010.
17. 109. ЭМЯ. Нийгмийн эрүүл мэндийн эрх зүйн лавлах. УБ., 2003.
18. 112. НҮБ-ын боловсрол соёл шинжлэх ухааны байгууллагын зөвлөмж. НҮБ, НТБТ,УБ., 2014.
19. 114. World Report on Knowledge for Better Health. Strengthening Health Systems. WHO., Geneva. 2004.
20. 116.Devid N., Herndor MDE., FACS., Total Burn Care. 2007, 2012.
21. 121. The World Health Report 1998. Life in the 21st century, A vision for all. WHO., Geneva.1998.
22. 122. Mongolian STEPS survey on the prevalens of noncommunicable diaseases and injury risk factor 2009.World Health Orgaizattion.in calloboration with Ministry of 123. Health Mongolia. Mill-nium challenge Account Mongolia and Public Health institute Monglia., 2010.
23. 25. World Health Organization. Western Pacific Country Health Information Profiles (CHIPS): 2011 Revision.Manila, WHO WPRO., 2011.